

עפ"ת 34997/10/23 - סמאח שלבאיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עפ"ת 34997-10-23 שלבאיה נ' מדינת ישראל

29 נובמבר 2023

לפני כבוד השופט עודד מאור

סמאח שלבאיה

מבקשת

נגד

מדינת ישראל

משיבה

החלטה

כללי

לפני בקשת המבקשת לדחיית מועד הפקדת רישיון הנהיגה וזאת בחודשיים ימים נוספים.

המבקשת הודתה והורשעה ביום 14.5.23 בבית משפט לתעבורה בתל אביב במסגרת הסדר טיעון שכלל - בין היתר - עונש מוסכם, הכולל גם פסילת רישיון הנהיגה של המבקשת למשך 6 חודשים.

לבקשת המבקשת הטיעונים עונש וגזר הדין נדחו ליום 11.7.23, אולם רק ביום 12.9.23 התקיים דיון בבית משפט קמא בו נגזר על המבקשת העונש המוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

המבקשת עתרה לעיכוב ביצוע פסילת הרישיון למשך 90 ימים, כאשר בית המשפט לתעבורה קבע כי פסילת הרישיון תחל מיום 12.10.23.

לאחר מתן גזר הדין הגישה המבקשת בקשה לעיכוב ביצוע מועד הפקדת הרישיון ובית משפט קמא דחה את מועד הפקדת הרישיון בעוד 30 ימים, היינו ליום 12.11.23.

ביום 22.10.23 הגישה המבקשת ערעור על חומרת העונש ובקשה לעיכוב ביצוע רכיב פסילת הרישיון, והדיון בבקשה לעיכוב ביצוע נקבע ליום 31.10.23, כאשר במסגרתו חזרה המבקשת מהערעור, אולם ביקשה לעיכוב ביצוע של 60 יום נוספים, עד ליום 20.1.24.

לבקשתה, כאמור, ערעורה נדחה ונותרה שאלת ביצוע של גזר הדין, כאשר לעניין זה ציינתי בהחלטה שלא נמצאו טעמים של ממש בבקשה, אולם למרות זאת ניתנה ארכה של ביצוע של הפקדת הרישיון ושלילתו עד ליום 1.12.23.

והנה - עתה מוגשת בקשה זו, שטעמיה אלה הטעמים שכבר נשמעו בישיבת יום 31.10.23, לפיהן מאחר שהיא עובדת ככח עזר בבית אבות ומאחר שרוב הגברים נקראו למילואים בצו 8, ונטל העבודה מונח על כתפי המטפלות הנשים שנשארו.

לטענתה, מאחר שהיא מתגוררת בקלנסואה, אין תחבורה ציבורית בשעות העבודה, בעיקר בלילות, נכון יהיה להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע - עד ליום 1.2.24.

המדינה התנגדה לבקשה, ציינה כי המדובר שכבר ניתנו אורכות ואין מקום לעכב ביצוע פסילת הרשיון פעם נוספת למשך של 170 ימים, לאור חומרת העבירה בה הורשעה המבקשת (נהגה במהירות מופרזת של 155 קמ"ש כאשר המהירות המותרת היא 90 קמ"ש), יש להורות על ביצוע את רכיב הפסילה כבר עתה, וביום 1.12.23, כפי שנקבע בהחלטה קודמת.

עוד מציינת המדינה כי המדובר במבקשת בת 30 שנה, שהוציאה רישיון נהיגה בשנת 2021 ומאז הספיקה לצבור לחובתה לא פחות מ-4 הרשעות קודמות בתחום התעבורה, שבעבר אף הוטלו עליה עונשי פסילת רישיון נהיגה.

המדינה מציינת שכנגד המבקשת תלויים ועומדים שני תיקים חדשים של דוחות תנועה, כשאחד מהם הוא בגין עבירת מהירות של 75 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות של 50 קמ"ש ועוד עבירה של שימוש בטלפון נייד בעת נהיגה שלא באמצעות דיבורית ובנסיבות אלה יש לדחות את הבקשה.

דין

לאחר ששקלתי את העניין, אני סבור שיש לדחות את הבקשה.

טעמים ונימוקים של ממש אין בה.

גם התצהיר של אם הבית בבית גיל הזהב, מי שעורכת את סידורי העבודה של המבקשת, אין בה כדי לסייע. אינני נדרש לשאלת סידור העבודה, אלא לשאלה על שמירה על שלומו ובטיחותו של הציבור מפני אדם שהורשע, על פי הודאתו בנהיגה מופרזת עת נסע במהירות של 155 קמ"ש כשהמהירות המותרת היא 90 קמ"ש בלבד, ופסק הדין הוא חלוט.

כל שנותר הוא לבצע את רכיב פסילת הרישיון, והגיעה העת לעשות כן.

בקשה דומה נדחתה ולפנים משורת הדין ניתן עיכוב ביצוע של הפקדת רישיון הנהיגה עד ליום 1.12.23. לא היה מקום למחזר את הבקשה, ולהגיש את הבקשה שלפניי.

לא מצאתי מקום לעכב עוד ביצוע הפקדת הרישיון במצב דברים זה, כאשר, כאמור, המשקל שיש ליתן לביטחון הציבור ושלומו, לרבות עקרון שלטון החוק המחייב ביצוע גזרי דין ללא דחיות ענייניות - הוא רב יותר.

לאור כל האמור הבקשה נדחית.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"ד, 29 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.